

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.14.1340.N

1. **A S**,

beklaagde,

2. **N S**,

beklaagde,

eisers,

met als raadsman mr. Joachim Meese, advocaat bij de balie te Gent.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

De cassatieberoepen zijn gericht tegen het arrest van het hof van beroep te Gent, correctionele kamer, van 30 juni 2014.

De eisers voeren in een memorie die aan dit arrest is gehecht, twee middelen aan.

Plaatsvervangend advocaat-generaal Marc De Swaef heeft op 6 mei 2015 ter griffie een conclusie neergelegd.

Op de rechtszitting van 19 januari 2016 heeft raadsheer Antoine Lievens verslag uitgebracht en heeft de voornoemde advocaat-generaal geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Eerste middel

1. Het middel voert schending aan van de artikelen 202 en 203 Wetboek van Strafvordering: het arrest verzwart de toestand van de eisers alhoewel het openbaar ministerie geen hoger beroep heeft aangetekend.
2. De eerste rechter verklaarde de eisers schuldig aan de enige telastlegging en veroordeelde hen wegens dit feit elk tot een geldboete van 100 euro, verhoogd met 50 decimes, of een vervangende gevangenisstraf van acht dagen.
3. Tegen dit vonnis hebben enkel de eisers hoger beroep ingesteld.
4. Het arrest verklaart de telastlegging, na herkwalificatie, bewezen in hoofde van de beide eisers en veroordeelt ze elk tot een gevangenisstraf van een maand en een geldboete van 26 euro, verhoogd met 50 decimes, of een vervangende gevangenisstraf van acht dagen.

De tenuitvoerlegging van de gevangenisstraf en de geldboete opgelegd aan de eisers werd uitgesteld gedurende drie jaar.

5. Door de toestand van de eisers te verzwaren ofschoon het openbaar ministerie niet in hoger beroep was gekomen, schendt het arrest de artikelen 202 en 203 Wetboek van Strafvordering.

Het middel is gegrond.

Tweede middel

6. Het middel voert schending aan van artikel 166 Burgerlijk Wetboek en artikel 182 Wetboek van Strafvordering, alsmede een motiveringsgebrek: het arrest herkwalificeert de telastlegging van het aangaan van een schijnhuwelijk in het

aanwenden van een valse huwelijksakte in de procedure tot verkrijging van verblijfsrecht in het Rijk en het voor te leggen aan de ambtenaar van de burgerlijke stand te Gent, teneinde dit huwelijk te doen erkennen en over te schrijven in de registers van de bevolking; aldus veroordeelt het arrest de eisers voor andere en meerdere feiten dan het feit dat oorspronkelijk aanhangig werd gemaakt; het arrest oordeelt tegenstrijdig door, enerzijds, vast te stellen dat de eisers het vals geachte stuk bleven aanwenden in allerhande procedures en het derhalve de eisers veroordeelt voor verschillende feiten van gebruik, en, anderzijds, vast te stellen dat het beoogde feit een feit van gebruik van een beweerdelijk vals stuk betreft, wat wijst op één enkel feit van gebruik.

7. In correctionele of politiezaken maakt de verwijzingsbeschikking van het onderzoeksgerecht of de dagvaarding om voor het vonnisgerecht te verschijnen niet de daarin vervatte kwalificatie of omschrijving bij het vonnisgerecht aanhangig, maar wel de feiten zoals zij blijken uit de stukken van het onderzoek en die aan de verwijzingsbeschikking of de dagvaarding ten grondslag liggen.

De feitenrechter is niet gebonden door de kwalificatie die de dagvaarding of de verwijzingsbeschikking aan de feiten gaf, maar moet aan de feiten de juiste omschrijving geven. Om tot heromschrijving te kunnen overgaan, is niet vereist dat de bestanddelen van het oorspronkelijk omschreven misdrijf en van het heromschreven misdrijf dezelfde zijn. Vereist is, mits eerbiediging van het recht van verdediging, dat de nieuwe omschrijving hetzelfde feit tot voorwerp heeft als de materiële gebeurtenis die het voorwerp van de vervolging uitmaakt en dit ongeacht het tijdstip waarop de misdrijven zijn voltrokken.

8. De feitenrechter oordeelt onaantastbaar welke de wettelijke omschrijving is van de feiten die bedoeld zijn in de dagvaarding of de verwijzingsbeschikking, voor zover die omschrijving niet onverenigbaar is met die feiten.

Het Hof gaat enkel na of de rechter uit de door hem vastgestelde feiten geen gevolgen trekt die op grond daarvan niet kunnen worden aangenomen.

9. De eisers werden aanvankelijk voor de correctionele rechtbank gedaagd wegens:

“Bij inbreuk op artikel 79bis, § 1, 80 en 81 van de wet van 15.12.1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van

vreemdelingen (BS 31.12.1980) een huwelijk te hebben afgesloten in de omstandigheden bedoeld in artikel 146bis van het Burgerlijk Wetboek zijnde dat er geen huwelijk is wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het tot stand brengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.

Te Gent, sinds 09/08/2010 tot op heden.”

10. Het arrest veroordeelt de eisers, na herkwalificatie, wegens:

“Te Gent in de periode van 9 augustus 2010 tot 28 januari 2013

Om de misdaad of het wanbedrijf uitgevoerd te hebben of om aan de uitvoering ervan rechtstreeks medegewerkt te hebben, door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp verleend te hebben dat zonder zijn bijstand het misdrijf niet kon gepleegd worden.

Met bedrieglijk opzet of met het oogmerk om te schaden, gebruik te hebben gemaakt van een valse akte of van een vals stuk wetende dat het vervalst was, namelijk door de huwelijksakte met stempel van de Franse Alliantie te Islamabad (stuk 24 strafdossier), waarbij het laten opmaken en ondertekenen van die huwelijksakte de gegeven toestemming in hoofde van [de eisers] niet gericht was op het bereiken van de bij het ondertekenen van een huwelijksakte normaal te verwachten doelstelling, zijnde het opbouwen van een duurzame levensgemeenschap, aan te wenden in de procedure tot verkrijging van verblijfsrecht in het Rijk en voor te leggen aan de ambtenaar van de burgerlijke stand te Gent teneinde dit huwelijk te erkennen en over te schrijven in de registers van de bevolking.

Inbreuk op artikel 66, 193, 197, 213 en 214 van het Strafwetboek.”

11. Op grond van de redenen die het arrest bevat, konden de appelrechters oordelen dat de feiten van gebruik van een vals stuk die zij aldus heromschrijven en bewezen verklaren, dezelfde zijn als de materiële gebeurtenissen die het voorwerp uitmaakten van de dagvaarding. Aldus doen de appelrechters geen uitspraak over feiten die bij hen niet aanhangig waren.

In zoverre kan het middel niet worden aangenomen.

12. Voor het overige is de met het middel aangevoerde tegenstrijdigheid afgeleid uit de vergeefs aangevoerde onwettigheid van de herkwalificatie en is het bijgevolg niet ontvankelijk.

Omvang van de cassatie

13. De onwettigheid van de straf tast de wettigheid van de schuldigverklaring niet aan.

Ambtshalve onderzoek van de beslissing op de strafvordering voor het overige

14. De substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven rechtsvormen zijn in acht genomen en de beslissing is overeenkomstig de wet geweest.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden arrest in zoverre het de eisers veroordeelt tot straf en tot betaling van een bijdrage aan het Slachtofferfonds.

Verwerpt de cassatieberoepen voor het overige.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het gedeeltelijk vernietigde arrest.

Veroordeelt de eisers tot twee derden van de kosten en laat het overige derde ten laste van de Staat.

Verwijst de aldus beperkte zaak naar het hof van beroep te Antwerpen.

Bepaalt de kosten op 192,28 euro.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit raadsheer Filip Van Volsem, als waarnemend voorzitter, de raadsheren Alain Bloch, Peter Hoet, Antoine Lievens en Erwin Francis, en op de openbare rechtszitting van 19 januari 2016 uitgesproken door waarnemend voorzitter Filip Van Volsem, in aanwezigheid van plaatsvervangend advocaat-

generaal Marc De Swaef, met bijstand van afgevaardigd griffier Véronique Kosynsky.

V. Kosynsky

E. Francis

A. Lievens

P. Hoet

A. Bloch

F. Van Volsem